

[Jensen (Aale).]

hidtil. Jeg har i den økonomisk vanskelige Tid, vi er inde i; prøvet paa at sige, saa vidt som jeg har kunnet det: I Landmænd maa forstaa, at her ligger et Aktiv, som I kan løfte, hvis I vil, men I skal selv tage Initiativet. I skal sammenkalde jeres Fæller, I skal tilkalde Jordfordelingskommissionen og se, hvorledes I kan faa jeres Jord lagt sammen, og hvad Jord der kan blive tilovers. Man kan virkelig ikke med Rimelighed forlange af et stort Udvalg, at det skal rejse omkring og spørge: Hvad koster den lille Parcel paa 2—3 ha? Mellem Jordfordelingskommissionen og Jordlovsudvalget er der efterhaanden blevet mere og mere Samarbejde, og hvis det kan udvikle sig i Fremtiden, synes jeg, man er inde paa det rigtige. Der har været Samarbejde mellem Jordfordelingskommissionen og Jordlovsudvalget flere Steder, hvor man netop har faaet Jorden arronderet, Gaardmændene har faaet deres Jord lagt sammen, og der er kommet Jord frem til Udstykning, dels til Oprettelse af almindelige Husmandsbrug, dels til Oprettelse af Brug efter Jordfordelingsloven. Det kan man kun hilse med Tilfredshed. Det behøver det ærede Medlem og jeg ikke at strides om, dér vil jeg gerne støtte ham.

Men jeg synes, det ærede Medlem var lidt underlig i sin Kritik overfor Landbrugsministeren. Nu tilkommer det ikke mig at gaa i Rette med det ærede Medlem om det. Jeg vil blot sige, at jeg kan da saa godt forstaa, at Landbrugsministeren, som for dette høje Ting har forelagt et stort Forslag, der ogsaa omfatter Sønderjylland, og efter hvilket man kan benytte begge Ejendomsformer, ikke fandt nogen Grund til at stille et særligt Forslag for det ærede Medlems Egn. Hertil vil man maaske sige: Ja, men nu er der Udsigt til, at det strander. Men vi kan ogsaa kun sige, at der er Udsigt til det, for vi ved ikke, hvor stærkt Formanden i Udvalget vil tage fat, vi ved ikke, hvad der kan ske inden i Morgen — Loven udløber først i Morgen. Og naar saa tillige det ærede Medlem sammen med en Kollega har forelagt et Forslag om Forlængelse af den gældende Lov, synes jeg i hvert Fald, det tjener til Undskyldning for den højtærede Landbrugsminister. Det kunde i alt Fald ikke falde mig ind, hvis det havde været det ærede Medlems Meningsfælle, der havde været Landbrugsminister, at rette nogen Kritik mod ham i Anledning af dette Forhold, for det vilde være ganske ubeføjet. Vi har en Lov, der gælder i Øjeblikket, og vi har for øvrigt under den forrige Landbrugsministers Styre været uden Husmandslov i nogen Tid,

saa der kunde vel ikke ske noget forfærdeligt, selv om den Situation maaske skulde indtræffe, at vi kom til at staa uden Husmandslov for en Tid. Det er kun noget, man kan have sine Formodninger om; det er jo ikke den 1. April før i Overmorgen, saa vi maa vente og se, hvordan den Sag udvikler sig.

Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at han har herfra bevist med klar og tydelig Tale, at det Ændringsforslag, som blev stillet af Venstre til det Lovforslag, der blev behandlet forud for dette, i sig selv var ganske meningsløst, fordi Jordværdien er saadan, at der ikke kan købes Jord til en Pris i Nærheden. Jeg maa derfor stille det Spørgsmaal, som jeg ogsaa omtalte under Behandlingen af det forrige Lovforslag: Er det Venstres Mening fuldstændig at standse Udstykningen saavel i Sønderjylland som i den øvrige Del af Landet? Man skulde næsten tro det. Jeg tror ikke, det vil være muligt at købe ret mange Tønder Land eller Hektar Land i Sønderjylland til Jordværdien, og det nytter ikke, at det ærede Medlem nu kommer og siger, at Jordværdien er ikke Jordens virkelige Værdi. Naar der foreligger et Ændringsforslag som det, der er stillet af Venstre til det forrige Lovforslag, vi behandlede, kan det ærede Medlem ikke sige, at man ikke skal holde sig til Jordværdien. Det ærede Medlem vil vel ikke forlange, at vi skal staa her og tale om, at der gælder een Pris i Forhold til Jordvurderingen i Sønderjylland og en anden Pris i Forhold til Jordvurderingen i det øvrige Land. Jeg tror i hvert Tilfælde, det vil være klogt at lade det være usagt her i Tinget.

Det kan være godt nok, hvad vi staar og forhandler om her i Tinget, men ude i Befolkningen er Opmærksomheden henvendt paa den danske Rigsdag, ikke mindst i disse Dage, og det kan ikke skjules, at man i Øjeblikket ser med en vis Skepsis paa Rigsdagen. Forholdet er det, at her staar to lige stærke Fraktioner overfor hinanden, forskellige i de to Ting. I Folketinget er det Flertallet sammen med Regeringen, i Landstinget er det Flertallet sammen med Oppositionen i Folketinget; men Flertallet i Folketinget har Flertal i Befolkningen, og efter deres Mening, som holder paa et Landsting, maa Hensigten med at bevare Landstinget vel være, at det skal indskrænke sig til at hindre det maaske efter visses Mening lidt for arbejdsivrige Folketing i at gaa for vidt. Det kan da vel ikke være deres Mening, som ønsker at bibeholde Landstinget, at